

Sygn. akt I C 362/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Lisowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 czerwca 2023 roku

sprawy z powództwa (...) Szpitala (...) w O.

przeciwko M. P.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Zasądza od pozwanego M. P. na rzecz powoda (...) Szpitala (...) w O. kwotę 13 126,06 zł (trzyście tysięcy sto dwadzieścia sześć złotych 06/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 07.09.2022r. do dnia zapłaty.

II. Przyznaje adwokat A. Z. wynagrodzenie w kwocie 1 771,00 zł (jeden tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden złoty), w tym kwotę 331,00 zł tytułem podatku VAT, za pełnienie funkcji kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego M. P., które do kwoty 1 440,00 zł nakazuje wypłacić z zaliczki zapisanej pod poz. (...) sum depozytowych Sądu Rejonowego w Piszcu, zaś do kwoty 331,00 zł ze środków budżetowych Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Piszcu.

III. Nakazuje pobrać od powoda (...) Szpitala (...) w O. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 331,00 zł (trzysta trzydzieści jeden złoty) tytułem brakującej części zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora.

IV. Zasądza od pozwanego M. P. na rzecz powoda (...) Szpitala (...) w O. kwotę 6 306,46 zł (sześć tysięcy trzysta sześć złotych 46/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 362/22

UZASADNIENIE

W dniu 7 września 2022 roku (...) Szpital (...) w O. wytoczył powództwo przeciwko M. P. o zapłatę kwoty 13 126,06 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że jest on Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej, podmiotem leczniczym niebędącym przedsiębiorcą. Pozwany korzystał ze świadczeń medycznych powoda w dniach od 29 grudnia 2021 roku do 31 grudnia 2021 roku jako osoba wymagająca świadczenia opieki zdrowotnej w stanie nagłym. W wyniku przeprowadzonej procedury powód ustalił, iż w ww. terminie pozwany nie był osobą ubezpieczoną, a w konsekwencji nie posiadał prawa do nieodpłatnych świadczeń z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Również pozwany nie udokumentował w późniejszym terminie swojego tytułu do nieodpłatnych świadczeń zdrowotnych. Pozwanemu udzielono świadczeń, których łączna kwota wyniosła 12 296,95 złotych. Zgodnie z przepisami ustawy o działalności leczniczej, obowiązek pokrycia przedmiotowych kosztów spoczywa wyłącznie na pozwanym. W dniu 31 grudnia 2021 roku powód wystawił fakturę VAT za świadczone usługi medyczne. W tym

samym dniu faktura ta została doręczona pozwanemu. Termin płatności rzeczowej faktury upłynął w dniu 7 stycznia 2022 roku. Przesądowe wezwanie do zapłaty nie zostało przez pozwanego odebrane i tym samym pozostało bez odpowiedzi.

Powód wskazał, że na dochodzoną pozwem należność składa się:

- kwota 12 296,95 zł – tytułem należności głównej, której termin wymagalności przypada na dzień 8 stycznia 2022 roku,
- kwota 829,11 zł – tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od ww. należności głównej od dnia 8 stycznia 2022 roku do dnia 6 września 2022 roku, to jest do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu.

Na wniosek powoda, zarządzeniem z dnia 14 lutego 2023 roku Przewodniczący ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego M. P. kuratora w osobie adwokata, na którego Okręgowa Rada Adwokacka w B. wyznaczyła A. Z..

W odpowiedzi na pozew kurator wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych i przyznanie kuratorowi stosownego wynagrodzenia. W uzasadnieniu zakwestionował roszczenie powoda tak co do zasady, jak i co do wysokości. Podniósł zarzut nieudowodnienia, że pozwany w okresie od 29 grudnia 2021 roku do 31 grudnia 2021 roku nie był osobą uprawnioną do świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29 grudnia 2021 roku M. P. został w trybie nagłym przyjęty na Oddział (...) (...) (...) Szpitala (...) w O. z rozpoznaniem złamania żuchwy.

W dniu 30 grudnia 2021 roku M. P. poddany został leczeniu operacyjnemu w znieczuleniu ogólnym - otwarte nastawienie złamania żuchwy.

W dniu 31 grudnia 2021 roku M. P. został wypisany z ww. szpitala z zaleceniem kontynuowania leczenia w trybie ambulatoryjnym.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 16v)

W powyższym okresie M. P. nie był uprawniony do świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych. Nie był ubezpieczony ani nie podlegał ubezpieczeniu zdrowotnemu jako członek rodziny osoby ubezpieczonej.

(dowód: informacja z Powiatowego Urzędu Pracy w P. k. 97; informacja z KRUS k. 99 i 100; informacja z ZUS k. 102)

W dniu 31 grudnia 2021 roku (...) Szpital (...) w O. wystawił M. P. fakturę VAT za udzielone mu usługi medyczne na kwotę 12 296,95 złotych. Termin zapłaty określony został na dzień 7 stycznia 2022 roku. M. P. pokwitował odbiór ww. faktury w dniu 31 grudnia 2021 roku.

M. P. nie opłacił ww. faktury.

Skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od kwoty 12 296,95 złotych od dnia 8 stycznia 2022 roku do dnia 6 września 2022 roku wynoszą 829,11 złotych.

(dowód: faktura VAT k. 16)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Bezspornym jest, że powód jest podmiotem leczniczym niebędącym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2022 roku o działalności leczniczej (tj. Dz.U. z 2023r., poz. 991, dalej jako: u.d.l.).

Zgodnie z art. 44 u.d.l., podmiot leczniczy niebędący przedsiębiorcą udziela świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych ubezpieczonym oraz innym osobom uprawnionym do tych świadczeń na podstawie odrębnych przepisów nieodpłatnie, za częściową odpłatnością lub całkowitą odpłatnością.

Przepis powyższy dotyczy osób ubezpieczonych w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Z treści art. 45 ust. 1 u.d.l. wynika natomiast, że w przypadku osób innych niż wymienione w art. 44 u.d.l., kierownik podmiotu leczniczego ustala wysokość opłat za udzielone im świadczenia zdrowotne. Regulacja ta dotyczy osób nieobjętych ubezpieczeniem zdrowotnym. Wynika z niej obowiązek ponoszenia przez te osoby kosztów udzielonych im świadczeń zdrowotnych.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał w sposób nie budzący wątpliwości Sądu, że w okresie od 29 do 31 grudnia 2021 roku pozwany korzystał ze świadczeń zdrowotnych udzielonych mu powoda. W tym czasie - jak wynika z załączonych do akt sprawy informacji z PUP w P., z KRUS oraz z ZUS - pozwany nie posiadał ubezpieczenia zdrowotnego. W konsekwencji nie był osobą uprawnioną do świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych i obowiązany jest do poniesienia kosztów udzielonych mu przez powoda świadczeń. Wysokość opłat za udzielone pozwanemu świadczenia została określona przez powoda na kwotę 12 296,95 złotych. Termin płatności wystawionej przez powoda faktury upłynął bezskutecznie w dniu 7 stycznia 2022 roku. Zatem dochodzona przez powoda należność główna stała się wymagalna w dniu 8 stycznia 2022 roku. W oparciu o przepis art. 481 § 1 i 2 k.c., powodowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie pozwanego w spełnieniu świadczenia. Skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od kwoty 12 296,95 złotych od dnia 8 stycznia 2022 roku do dnia 6 września 2022 roku wynoszą 829,11 złotych. Od należności tej powód ma prawo żądać odsetek za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa, co wynika z treści art. 482 § 1 k.c.

Strona pozwana nie przedłożyła żadnych dowodów, które podważałyby poczynione przez Sąd ustalenia w niniejszej sprawie.

W związku z powyższym Sąd nie miał wątpliwości aby uznać zasadność roszczenia pozwu.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych wyżej przepisów, Sąd orzekł, jak w punkcie I. wyroku.

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13.11.2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013r. poz. 1476) w zw. z § 2 pkt 5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015., poz. 1800 ze zm.), Sąd przyznał kuratorowi adwokat A. Z., mając na względzie rodzaj sprawy, stopień jej złożoności i nakład pracy kuratora, wynagrodzenie w kwocie 1 771 złotych, w tym kwotę 331 złotych tytułem podatku VAT, które do kwoty 1 440 złotych nakazał wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda, a do kwoty 331 złoty tymczasowo ze środków budżetowych Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 755), Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Pizzu kwotę 331 złoty tytułem zwrotu części wydatków na poczet wynagrodzenia kuratora, które tymczasowo wyłożone zostały przez Skarb Państwa.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 6 306,46 złotych, na którą składa się: kwota 750 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwota 3 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17

złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 168,46 złotych tytułem zwrotu kosztów nieskutecznego doręczenia korespondencji pozwanemu za pośrednictwem komornika oraz kwota 1 771 złotych tytułem zwrotu zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.